

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1138/2021
19.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Небојше Шеперца, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 24/21 од 12.04.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 466/21 од 16.07.2021. године у седници већа одржаној дана 19.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 24/21 од 12.04.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 466/21 од 16.07.2021. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 24/21 од 12.04.2021. године, сходно члану 443. став 2. и 3. ЗКП, потврђена је пресуда Основног суда у Јагодини К 270/15 од 13.09.2019. године, којом је окривљени АА, оглашен кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ, осуђен на казну затвора у трајању од једне године и одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног. Истом пресудом окривљени је обавезан да оштећеној ББ, на име имовинскоправног захтева исплати износ од 720.000,00 динара у року од два месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећена у односу на остатак истакнутог имовинскоправног захтева у смислу члана 258. ЗКП, упућена на парнични поступак, ради остварења истог.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 466/21 од 16.07.2021. године, поводом жалби Основног јавног тужиоца у Јагодини и браниоца окривљеног АА,

првостепена пресуда је преиначена, само у погледу правне квалификације кривичног дела, тако што је другостепени суд, кривичноправне радње окривљеног, за које је том пресудом оглашен кривим правно квалификовао као кривично дело тешка крађа из члана 204. став 2. у вези става 1. КЗ и осудио га на казну затвора у трајању од једне године, док су жалбе Основног јавног тужиоца и Јагодини и браниоца окривљеног, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Небојша Шеперац, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да исте укине и списе предмета упути Апелационом суду у Крагујевцу на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и на седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио је списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног АА, као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и у вези са тим наводи да је бранилац окривљеног АА у жалби изјављеној против пресуде Основног суда у Јагодини К 270/15 од 13.09.2019. године, указивао на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, из разлога што је суд наведену пресуду засновао на незаконитом доказу – подацима из криминалистичко-техничке обраде ПУ Јагодина, што представља прикупљање података и оперативни рад полиције у предкривичном поступку, а да се чињеница која се тиче порекла трагова пронађених на лицу места могла утврдити искључиво трасолошким вештачењем. Како, дакле, странке у овом кривичном поступку (јавни тужилац и бранилац), у изјављеним жалбама нису предложиле трасолошко вештачење, то првостепени суд није био овлашћен да применом члана 443. став 2. ЗКП, поново отвори главни претрес и у доказном поступку на предлог јавног тужиоца одреди обављање наведеног вештачења, јер јавни тужилац у тој фази поступка није био овлашћен да предлаже нове доказе, на које се није ни позивао у изјављеној жалби, при чему је бранилац првостепену пресуду побијао због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, коју је првостепени суд покушао да отклони на начин супротан одредби члана 443. став 2. ЗКП. Поступајући на описани начин, првостепени суд је, према наводима захтева, жалбу браниоца употребио против окривљеног доводећи га у процесно неповољнији положај.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, из списка предмета произлази да је пресудом Основног суда у Јагодини К 270/15 од 13.09.2019. године, окривљени АА, оглашен кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године. Против наведене пресуде жалбе су изјавили: бранилац окривљеног, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП,

погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 440. ЗКП и одлуке о казни из члана 441. ЗКП и јавни тужилац због свих законом прописаних разлога, након чега је првостепени суд поводом изјављених жалби донео решење К 270/15 од 15.11.2019. године, којим је поново отворио главни претрес у смислу одредбе члана 443. став 2. ЗКП из разлога што је бранилац у жалби навео да је неопходно одређивање вештачење стручног лица са посебним знањима у циљу утврђивања чињеница везаних за трагове пронађене на месту догађаја, и да је суд нашао да је предлог такав да може допринети свестраном расправљању предмета доказивања. Основни суд у Јагодини је на поново отвореном главном претресу на предлог јавног тужиоца одредио трасолошко вештачење трагова пронађених на лицу места и по завршеном главном претресу донео пресуду К 358/19 од 04.09.2020. године којом је окривљеног огласио кривим због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ и осудио га на казну затвора у трајању од једне године. Одлучујући о жалбама јавног тужиоца и браниоца окривљеног, изјављеним против наведене пресуде, Апелациони суд у Крагујевцу је донео решење Кж1 1785/20 од 26.01.2021. године којим је усвајањем жалбе браниоца окривљеног исту укинуо и списе предмета вратио првостепеном суду на поновно суђење из разлога што је првостепени суд пропустио да у смислу члана 443. став 3. ЗКП, одлучи о судбини раније донете пресуде тог суда К 270/15 од 13.09.2019. године. Након тога, Основни суд у Јагодини донео је побијану пресуду К 24/21 од 12.04.2021. године којом је потврдио пресуду Основног суда у Јагодини К 270/15 од 13.09.2019. године, којом је окривљени оглашен кривим, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ и и осуђен на казну затвора у трајању од једне године. Одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Јагодини, браниоца окривљеног АА, Апелациони суд у Крагујевцу донео је пресуду Кж1 466/21 од 16.07.2021. године, којом је поводом изјављених жалби Основног јавног тужиоца у Јагодини и браниоца окривљеног првостепену пресуду преиначио само у погледу правне квалификације кривичног дела тако што је кривичноправне радње окривљеног, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, правно квалификовао као кривично дело тешка крађа из члана 204. став 2. у вези става 1. КЗ и осудио га на казну затвора у трајању од једне године, док је жалбе Основног јавног тужиоца у Јагодини и браниоца окривљеног одбио као неосноване, а првостепену пресуду је у непреиначеном делу потврдио.

С обзиром на изнето, Врховни касациони суд налази да трасолошко вештачење Националног центра за криминалистичку форензику Управе криминалистичке полиције, Дирекције полиције МУП-а од 10.01.2020. године, ни само по себи нити по начину прибављања није у супротности са одредбама Законика о кривичном поступку, имајући у виду да је првостепени суд одлучујући о жалбама јавног тужиоца и браниоца окривљеног, изјављеним против пресуде тог суда К 270/15 од 13.09.2019. године (која је потврђена побијаном првостепеном пресудом), правилном применом одредбе члана 443. став 2. ЗКП, поново отворио главни претрес и у смислу жалбених навода одредио извођење доказа вештачењем спорних трагова, у вези са чим је Апелациони суд у Крагујевцу у образложењу своје пресуде Кж1 466/21 од 16.07.2021. године, у ставу седам на страни 3, дао јасне и довољне разлоге, налазећи да побијаном првостепеном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) у вези члана 443. став 2. ЗКП, коју је бранилац окривљеног неосновано истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, које разлоге овај суд прихвата и на исте у смислу члана 491. став 2. ЗКП, упућује.

Како наведени доказ није прибављен неправилном применом члана 443. став 2. ЗКП, то исти, по налажењу овог суда, не представља незаконит доказ који није могао бити коришћен у кривичном поступку, у смислу навода захтева браниоца окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног неосновано указује да је побијано правноснажном пресудом на штету окривљеног повређен закон из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Поред наведеног, бранилац у захтеву указује и то да се анализом садржине трасолошког вештачења закључује да је вештак користио оперативне податке – трагове, које је на лицу места фиксирао криминалистички техничар ПУ Јагодина, које је потом само интерпретирао и утврдио идентитет обуће, што није било довољно за закључак да пронађени трагови обуће потичу управо од окривљеног, због чега је било неопходно обавити допунско вештачење ради утврђивања чињенице да је баш окривљени лице које је критичном приликом носило патике, а чији су трагови пронађени на лицу места, из којих разлога је, према ставу одбране, очигледно да чињенични закључци суда немају упориште у изведеним доказима. По оцени овога суда, бранилац окривљеног изнетим наводима захтева оспорава оцену наведеног налаза и мишљења и чињенично стање утврђено у побијаној пресуди на основу такве оцене, чиме правноснажну пресуду побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно због повреде закона из члана 440. ЗКП, из ког разлога у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, због повреде закона. Стога је у овом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић